

R Praha 1
66699

VELITELSTVÍ STŘEDNÍ SKUPINY
VOJSK SOVĚTSKÉ ARMÁDY
MLADÁ

OKR. MLADÁ BOLESLAV

Pravděpodobně poslední veřejná podpisová akce proti komunistickému režimu na severní Moravě vznikla v Zábřehu na M. U Josefa Michalčíka se sešla velká skupina občanů od Jeseníku až po Olomouc, která zorganizovala tuto petiční akci za odstranění soch J.V.Stalina umístěných až příliš hustě po severomoravských městech. Zároveň se zcela nepokrytě napadlo přetrvávání stalinismu v jednání a činnosti veřejných a stranických funkcionářů KSČ v těchto okresech. I když chybělo jen pár týdnů do 17.11., nedá se říci, že by se občané nějak zvlášť hrnuli k podpisu této výzvy. Někteří dnešní novopečení a rychlozkvašení plamení obhájci demokracie na zcela zbyrokratizovaných úřadech po komunistickém vzoru, budou dnes tvrdit, že by to též lehce podepsali, kdyby jim to tehdy někdo předložil. Ale zkušenost je taková, že by je býval k smrti vylekal ten, kdo by se o to, nečekej Páh, pokusil. V.H.

u v n i t ě ě í s l a :

1. Výzva k odstranění symbolů a soch J.V.Stalina v našich městech a k otevřenému vyrovnání se s postavou J. V.Stalina a stalinismem, ze dne 12.11.1989.
2. Emanuel Mandler: Dopis k mimořádné zostřené situaci.
3. Podpisový arch k výzvě za odstranění soch J.V.Stalina
4. Břetislav Rohlíček: Hra bez konce /fejeton/.
5. Smlouva je nesmělým začátkem /Národní politika - NP/.
6. Novelizace zákona neprošla /Národní politika - SV/.

Předpokl.cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o h n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 8 č í s l o 4 9

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: M. Zemanová, J. A. Varga

Uzavěrka: 1.12.1991

Vážení přátelé,

mimořádné zostření vnitropolitické situace, demonstrace, stávkové výbory a pohotovosti, petice proti parlamentní demokracii mne přiměly k větší politické aktivitě, než jsem po konferenci v Moravské Třebové předpokládal. Ve středu 20. listopadu jsem předložil novinářům prohlášení /viz příloha/, které reagovalo na výzvy prezidenta republiky a na výsledky konference OH a dávalo najevo mou ochotu spolupracovat s organizacemi a orgány strany, které o to budou mít zájem.

Ještě týž den jsem se účastnil schůze výkonného výboru LDS, předložil jsem mu své prohlášení a adresoval jsem mu naléhavou kritiku, že pasivita LDS ve dnech a týdnech pro náš národ kritických je nesmírně vážnou chybou a navíc vyklízí pole Občanskému hnutí. Nedohodli jsme se. Výkonný výbor tvrdí, že pokračuje důsledně v dosavadní politice LDS.

Není tomu tak. Závažným úkolem naší strany jistě bylo a je získat co nejvíce hlasů ve volbách; to však až dosud souviselo a bylo podřízeno jejímu poslání v naší společnosti. Strana získala na veřejnosti, u ostatních partnerů i v ústavních orgánech uznání a vliv za program a praktickou politiku, která označovala věci pravým jménem a prosazovala liberální cestu k demokracii. V období dvou týdnů po konferenci v Moravské Třebové, kdy byly tak napadeny základy parlamentní demokracie v naší zemi, zůstalo vedení naší strany, od níž bylo možné očekávat zásadní postoj, němé. V této době také ztratila LDS mnoho tím, že fakticky odsunula předvolební koaliční jednání s ODS a KDS, kterému dosavadní vedení věnovalo tolik pozornosti. Místo toho vyslala zástupce na sjezd OH. LDS se po dlouhé době dostala do vleku událostí.

V příloženém prohlášení se zmiňuji o tom, že už nebudu aspirovat na funkci v naší straně. To platí. Mám-li však hovořit upřímně, nevěnoval jsem budování LDS čas, práci a námahu /a nebyl jsem sám/ proto, aby v době pro nás všechny kritické, v době, kdy její šance a naděje tolik stoupaly, náhle selhala a přestala hrát úlohu politické síly.

Vážení přátelé! Prosím Vás, abyste mi pomohli co největší aktivitou v rámci programu a dosavadní politické linie naší strany. Spojte se, prosím, telefonicky s mými spolupracovníky z kanceláře poslanců /sl. Komarová, pí. Mahlerová, p. Šafr - tel.: 02/798 63 12, 798 70 88 /, popřípadě mi odepište na níže uvedenou adresu.

Děkuji Vám za pochopení a srdečně Vás zdravím

Emanuel Mandler

Praha, 22.11. 1991

Emanuel Mandler, Nad lesním divadlem 1213
142 00 Praha 4

Smlouva je nesmělým začátkem

Jednání o textu čs. — německé dohody nebylo snadné

(NP) Bylo o ní mnoho řečí a diskusí — o československo-německé smlouvě, kterou za návštěvy spolkového prezidenta Richarda von Weizsäckera v Československu 8. října v Praze parafovali československý ministr zahraničních věcí Jiří Dienstbier a jeho německý kolega H.D. Genscher.

Již během jednání o textu smlouvy — nebyly ostatně nikterak snadné — došlo v Československu i ve spolkové republice k vášnivým diskusím. Vovolaly je na jedné straně slova prezidenta Václava Havla, který se omluvil sudetoněmeckým obyvatelům za porušení lidských práv, k nimž došlo během odsunu v letech 1945 až 1946. Druhým bodem sporu bylo prohlášení Sudetoněmeckého krajanského sdružení, že by Československo mělo vrátit sudetoněmecký majetek a souhlasit s eventuálním návratem sudetských Němců do jejich staré vlasti v pohraničí.

V Československu zazněly po zveřejnění stanoviska sudetských Němců v současném světě již nebyvalé nacionalistické tóny. Byly to především komunisté a jejich tisk, který označil všechny sudetské Němce za spojence Konrada Henleina a za zodpovědné za Mnichovskou dohodu ze září 1938 a poté, v r. 1939, za rozbití republiky. Že se při těchto argumentech vycházelo z překonaného morálního pojmu „kolektivní viny“, nikoho zřejmě nezajímalo.

Československá strana zase argumentovala válečnými reparacemi, které by Československo mělo obdržet za škody, způsobené nacistickými okupanty v letech 1938-1945. Hovořilo se i o náhradách škod občanům republiky např. za

újmny, které utrpěli vězňením v době nacistické okupace.

Za těchto průvodních okolností nebylo členům pracovní skupiny, která smlouvu připravovala, co závidět. Jestliže nakonec bylo dosaženo dohody, že majetkové problémy se ze smlouvy vyjmou, pak to jistě nespĺnilo ani v Československu ani ve spolkové republice plně uspokojení. Stejně tak bylo zřejmě chybou, že se naprosto přešla myšlenka eventuálního návratu části sudetských Němců do staré vlasti. Snad zde hrálo určitou roli podvědomí, že v budoucí sjednocené Evropě, které chce být Československo součástí, se nikdo nebude ptát, kde se kdo chce usídlit a jaké je národnosti. Pak bude Čech z Prahy třeba bydlet a pracovat v Kolíně nad Rýnem a Němec, který se narodil v Chebu, si za své budoucí bydliště bude moci bez problému zvolit třeba jihočeskou Třeboň.

Jinými slovy: Pokud jde o tuto problematiku, smlouva parafovaná v Praze každopádně plně neuspokojuje. A pokud jde o odsun sudetoněmeckého obyvatelstva — ale nejen o jeho odsun, ale jde také o odsun českých obyvatel v r. 1938 z Německu nuceně odstoupených pohraničních území, pak se ve smlouvě nazývá termínem, který si zaslouží, tj. jako o násilném aktu.

Prezident Richard v. Weizsäcker se svou ženou (na snímku AP) navštívili také Terezín. Do pamětní knihy bývalého koncentračního tábora napsal: „Zůstali bychom si na věčné časy cizí bez připomenutí toho, co jsme udělali“.

Pokrokem ve smlouvě je — a to platí především pro německou stranu — že se v ní hovoří o obšírné o ochraně národnostní menšiny. V Československu žije v současné době asi 53.000 Němců a ti mají právo se svébytně rozvíjet a požívat při tom ochrany státu, na jehož území žijí. Důležité však také je, že bude třeba řešit rovněž ochranu české a slovenské menšiny v Německu. Občanů Československa ve sjednoceném Německu žije asi 100.000. Jaká budou mít oni práva a povinnosti se teprve ukáže.

Poněkud nedobře působila při jednání o smlouvě disharmonie, kterou vyvolali slovenští politici, když vyslovili námitky proti preambuli textu, v které se hovoří o tom, že Československo jako stát existuje nepřetržitě od r. 1918.

Novelizace zákona neprošla

Emigranti nemají nárok na navrácení svého majetku

(SV) Zaklaply dveře a v zámku zarachotil klíč. Emigranti se ocitli od začátku října na té vnější straně mimosoudních rehabilitací. Novelizace zákona neprošla. Dokud emigrant nepřijme čs. občanství a natrvalo se nepřestěhuje zpátky do ČSFR, pak nemá nárok na navrácení svého majetku. Stalo se to i přes námitky poslance Mlynárika, že ČSFR má morální povinnost odstranit politiku dvojího metru.

Jan Drábek z Prahy, dopisovatel Svobodné Evropy, jako neplacený poradce ministerstva zahraničních věcí pro krajské záležitosti, v létě navštívil některá severoaamerická střediska, kde se setkal na několika besedách s krajany. Říká, že restituce vždy přišla na přetřes jako první. Ne však ve spojení s penězi a majetkem, ale spíše jako morální princip demokratické země.

Opětně bylo připomenuto, že za dob toho největšího temna v Praze a v Bratislavě vydávali emigranti knihy, noviny a časopisy, které západní veřejnost na bezpráví v této zemi upozorňovaly. Že emigranti povzbuzovali lidi doma pomocí západních vysíláček. Ze informovali vlády svých zemí o porušování lidských práv v Československu. Na krajských besedách se často čtli těmi nejvíce poškozenými ti, kteří v Československu žádný majetek nezanechali. Nebo o žádný nehodlali žádat. Pro ně představují zamknuté dveře k mimosoudním rehabilitacím jakousi osobní urážku. Těm totiž

nešlo o „babiččin mandl“ či strýčkův statek, ale o oficiální Federálním shromážděním vyjádřený nevědek.

Pravda, často to byli lidé, kteří odešli z domova, aby si přilepšili. Aby si mohli dovolit luxusní auto nebo dovolenou v karibském moři. Ale byli také mezi nimi lidé, kterým z politických důvodů hrozil doma kriminál, či dokonce smrt. A tou nejpočetnější skupinou byli ti, kteří odešli, protože prostě nechtěli, aby oni, ani jejich děti museli žít ve lži. Tedy vesměs čestní lidé, kteří pro naše národy znamenali a dodnes znamenají nesmírnou ztrátu. Na získání jejich náklonnosti, neboli jak se na Západě říká, jejich Good Will, by mělo dnešním zuboženému Československu obzvláště záležet. Jsou to lidé finančně a společensky úspěšní. Proto by mělo být v zájmu vlády této země, aby si získala jejich přízeň, a tím také přístup k jejich kontaktům a k jejich radám. Snad si ještě ti poslanci, kteří hlasovali proti novelizaci zákona, patřičně neuvědomují, že výsledek jejich rozhodnutí může

být tragičtější pro tuto zemi než pro emigranty. Není nutné dlouze povídat o tom, že krajané v severní Americe, kde jich valná většina sídlí, jsou již dnes po léta americkými a kanadskými občany. A že vlády těchto zemí, na kterých nám v Československu tolik záleží, asi sotva budou nadšeny rozhodnutím v Praze, že „ukradený majetek“ zůstane ukradeným“, jak to pádně formuloval jeden poslanec Federálního shromáždění.

Důležitější je, že zamknutím dveří emigrantům k mimosoudním rehabilitacím přetřiná tato země jednu z nejsilnějších vazeb s krajským hnutím. Odmítnutím novelizace emigrantů přestávají být totiž spoluúčinkujícími ve sčítajícím dramatu, zvaném čs. demokracizace a hospodářská reforma. Stávají se z nich pouze diváci.

Zbývá ještě jedna naděje, o které se zmínil v televizním interviewu ministerský předseda Čalfa. Že se totiž Federální vláda bude snažit prosadit zvláštní zákon, který bude jinou formou řešit problém restituce pro emigranty. Takový postup obsahuje ovšem háček, politický dvojího metru. Zákon o zvláštním odškodnění emigrantů by tento druh politiky jen upevnil.

NÁRODNÍ POLITIKA

Jedenácté číslo (267), 23 ročník.

Lистопад — November 1991

Mluví sudetských Němců Neubauer negativně reagoval na interview a řekl, že tvrzení ligona Lánského škodí zájmům obou zemí. (čr)

Závist zlehčuje vlny i velkého Homéra.

Ovidius

desinterpretaci Občanského deníku. Poukázal na preambuli smlouvy, kde se výslovně vyhnání sudetských Němců uvádí mezi akty násilí a nikoliv jako cosi, co se sudetským Němcům stalo právem. Tiskový referent řekl, že by takový výrok ne učinili ani pod nátlakem jednoduše proto, že takový názor nikdy nezastával.

vláda během jednání o československo-německé smlouvě měla dospět k názoru, že to co se stalo sudetským Němcům po válce, tedy odsunutí, stalo se jim právem. Mluví německé vlády požadoval jasně vyjádření ministra Jiřího Dienstbiera. Ministr zahraničí neprodučně poskytl stanovisko k údajnému výroku svého mluvčího a vyjádřil: „něm politování nad

Sporný výrok

Rozhovor Občanského deníku (začátkem října) s mluvčím čs. ministerstva zahraničí Egonem Lánským způsobil v Bonnu diplomatickou bouři. Jak hlásí čs. rozhlas redakce Občanského deníku mu připsala výrok, že německá

Podporujte Hlasatel!
Máte zapláceno předplatně?

75¢

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898
6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

NEDELNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD
Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCIX

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

NEDELE 14. DUBNA 1991 - Čís. 15

SUNDAY APRIL 14, 1991

Hra bez konce

Břetislav Rohlíček

V ČSFR se teď hrají některé hry, do kterých se Občanské fórum dostalo nedopatřením, spíše přes moc. Jednají o problémech, které OF nepostihne, nebo nechce postihnout, či obsáhnout. Nemá na ně morálně, intelektuálně, ani fyzicky. Vznikají tak hry bez konce. Je to většina jejich důležitých her, ať dramat, či komedií, a zvláště tragedií.

Pro ilustraci si všimněme kusu nazvaného: "Hra o bidě" ze seriálu Ekonomická reforma.

Zde OF očekávalo letošního roku inflaci 20-30%. Začalo to několika násobným zvýšením cen všech životních potřeb. Nechá se monopolní hospodářství a direktivní způsob řízení podniků až do té doby, než se OF postaví k podnikům samo zády. Od té doby budou podniky samostatné a vláda OF si na ně bude dělat nároky ve formě daní. Daň ze zisku bude 55% pro místní podniky, ale jen 40% pro podniky se zahraniční účastí. OF zvýhodní cizince proti československým pod-

nikatelům. Vše se nachystá, aby se později mohlo vyprodávat národní jmění i jiným způsobem. Bez cizího kapitálu prý nejde nic. OF, i když k tomu vůbec nepatří, se podepíše na smlouvy mezi podniky a cizím kapitálem. Platy se nemohou zvyšovat, ale ceny výrobků si budou podniky určovat podle svého. Nákupní ceny nízké, prodejní ceny vysoké. Ukazatelem toho, že jde všechno podle plánu bude 8% nezaměstnanost v prvním roce.

Nedává to všechno žádný smysl, z hlediska normálního občana státu. Ministerský předseda Čalfa v hodnocení hospodářství z minulého roku sváděl vinu na špatný obchod se Sovětským svazem, válku v Perském zálivu atd. to je teprve začátek!

Chcete někoho přesvědčit, že tahle hra OF má konec? Chcete tvrdit, že bude bidě konec ještě za vlády OF? Kdy bude vlastně bidě konec v té zemi s novým jménem Česko-slovenská federativní republika, o které si OF zahrálo s VIPN? Ani OF samo si to neodvažuje odhadnout. Vidí konec v nekonečnu. Anebo přijde nechtěný konec OF a všech je-

jich podílů, který najednou přinese rozuzlení všem těm komediím ala OF, dramatům ala OF, tragikomediím ala OF, aktovkám ala OF, fraškám ala OF a kdovíčemu ještě připravovanému pod hlavičkou OF?

Československá koruna má teď kurs 28 za dolar. Sovětský rubl má pro cizince oficiální kurs 27 za dolar, ale na černém trhu se prodává za 35. Jeden litr mléka je za 6 Kčs a jedno kilo rýže za 2.20 rublu. Průměrný plat v Sovětském svazu je 330 rublů a v ČSFR oficiálně 3.000 Kčs. Penzista má průměrně kolem 1500 Kčs, zatímco bývalý člen StB nebo komunistický aparátčík 3800 Kčs. Člen parlamentu má za vlády OF 13.000 Kčs. A na konec, podle čl. rozhlasu, jeden den práce zahraničního experta při privatizaci bude stát Československo v čele s OF jako "největší politickou silou" 10 až 30 tisíc korun.

To je staronový začátek hry OF o bidě ve faktech. Nejlépe jsou na tom poslanci, které nechalo OF zvolit. I oni však mají tolik za měsíc, kolik má západní člověk za jeden den. Potom jsou bývalí estébáci a

komunisté. Nemusí nic dělat a přece mají víc peněz než průměrný pracovník. Ti ostatní už jsou opravdoví chudáci, kterým OF teď kvapem přibližuje životní úroveň Sovětského svazu. OF pokračuje v plnění své historické úlohy s řešením v nekonečnu.

Je nějaká magická hranice, kdy se to přestane našim lidem líbit? Bude to už teď někdy brzy, nebo až se dospěje té úrovně bidy jaká je teď v Sovětském svazu? Nebo až bude 40% nezaměstnaných jako je nyní v bývalém Východním Německu? Stane se tak vůbec?

I v tom nekonečnu by si samozvané OF pělo chvalozpěvy na sebe a naoko se bratříčkovalo s lidem jako to dělal jeho předchůdce, Komunistická strana. Na druhé straně, stejně tak si můžeme být jisti, že masám lidí se to vůbec nebude líbit, tak jako se to nyní nelíbí statisícům sovětských občanů, kteří teď protestují proti bidě a za demokracii. (K jiné hře OF, také bez konce, s názvem "Hra o demokracii" se příležitostně vrátíme).

Nuže? Bude "Hra o bidě" bez konce tak jak ji napsalo a začalo hrát OF, nebo tato hra skončí (bez té dnešní bohatší vrstvy t.j. OF a KSČ)?

1. května 1891
byl založen
Denní Hlasatel

To co je teď je jen pokračování toho co bylo dřívě. Lidé v našem státě se měli v posledních padesáti letech stále hůře ve srovnání s vyspělými státy, ale vládnoucí komunistická smetánka se měla mnohem lépe než ten zbytek. Teď je tam s KSČ ještě OF, jinak žádná změna.

Je pravda, že v Asii, Africe a jižní Americe jsou země, kde se lidé mají ještě daleko hůře, než v dnešním Československu, ale pod vedením OF by to na jejich (pod-) úroveň ani tak dlouho netrvalo. Jestliže to Česko-slováci nechtějí dotáhnout tak daleko, tak to musí s OF skončit. Ze školy demokracie víme, že to nejde jinak, než nějak podobně jako se v roce 1989 udělal konec moci Komunistické strany. Musí se znovu vyjít do ulic, nic více nic méně. Mělo by to tu výhodu, že by se udělal konec všem těm hrám OF. Bylo by to z jedné vody, a doufejme, že tentokrát načisto.

★
Hrabárkovo
loutkové divadélko,
v sobotu 1. června 1991
od 15.30 ve 4 hod. odpoledne
v novém Velehradě
2340 So. 61st Ave., Cicero, IL.
★
Má poklonku, nardžrek,
klaní se vám Kaspárkii!

"Res publica" č. 49/91

(708) 484-1118
marina's
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent wave

Visit Marina's new
salon - formerly at
28th St. & Franklin
now at
6224-W. Cermak Rd., Berwyn, IL.

V Šumperku 12. 11. 89

Okresní národní výbor v Šumperku
Okresní národní výbor v Olomouci
Městský národní výbor v Zábřehu na Moravě
Městský národní výbor v Rýmařově

Výzva k odstranění symbolů a soch Josifa Vissarionoviče Stalina v našich městech a k otevřenému vyrovnání se s postavou J.V. Stalina a stalinismem.

Za v současné době probíhajících společenských změn v Sovětském svazu a ostatních socialistických zemích, dochází mimo jiné k odhalování a bourání mnohých historických a politických mýtů, legend, polopравd a lží. V novém světě jsou odhalovány skutečnosti, které se ještě před několika roky jevily ve zcela jiných souvislostech.

Snad nejradikálnější změna pohledu a hodnocení se týká historické osobnosti Josifa Vissarionoviče Stalina a ideologického směru po něm nazvaného stalinismem. K nejdůležitějšímu přehodnocení významu a osobnosti J.V. Stalina a stalinismu dochází především v SSSR, kde je odsoudilo a zamítlo samotné vedení KSSS, vláda a široká veřejnost. Všechny tamější sdělovací prostředky a mnohé odborné publikace ve vzájemné shodě takřka denně odhalují nové a nové skutečnosti ze života tohoto státníka, o jeho negativním až zločinném vlivu na veškerý život Sovětského svazu, ve všech jeho oblastech, i na vývoj a život ostatních zemí.

Jednou z nich je i naše republika. Padesátá léta znamenala pro desetitisíce lidí vězení, justiční vraždy, pronásledování, pracovní tábory, rozklad kultury, vzdělání, výchovy, rodiny, pronásledování církví, násilnou kolektivizaci zemědělství a celkový hospodářský úpadek. I někteří současní naši čelní političtí představitelé se stali v minulosti obětmi stalinismu.

V SSSR dochází také k přehodnocování role J.V. Stalina ze druhé světové války. Hroutí se další mýtus o něm jako o jediném osvoboditeli od německého fašismu. Považujeme proto za nadále neúnosné předkládat naší veřejnosti J.V. Stalina jako osvoboditele. Je třeba rozlišovat význam a úlohu Rudé armády při osvobození ČSR od německého fašismu a negativní vliv J.V. Stalina na následující vývoj naší společnosti a státu. Československo osvobodovali společně s Rudou armádou ostatní spojenci spolu s domácími a zahraničními odbojci.

V padesátých letech došlo u nás k umělému vytvoření kultu osobnosti J.V. Stalina. Na mnoha místech naší vlasti byly stavěny jeho busty, pomníky a sochy, některé z nich v nadživotní velikosti. Jeho jménem byly pojmenovány ulice, náměstí a sídliště našich měst. Většina toho byla mezitím zejména v 60-tých letech odstraněna nůžkami. Nejznámější bylo zbourání skulptury J.V. Stalina v Praze na Letné.

KUS DĚJIN

Po tom všem, co nám je dnes o J.V. Stalinovi známo, je zcela nepochopitelné, že jsou ještě místa, kde zůstávají místní názvy zachovány, či místa, kde stojí jeho sochy. Snad ojedinělou kuriozitou zůstává šumperský okres v Severomoravském kraji, kde jsou umístěny dvě sochy J.V. Stalina v nadživotní velikosti. Jedna v okrese městě Šumperku, kde dokonce byla zahájena stavba nákladného monumentálního pomníku, do něhož má být stávající socha vkomponována. Druhá stojí v sousedním Zábřehu na Moravě, kde byla znovu umístěna v 70. letech před základní školu. Další skulptury stojí v Rýmařově, Olomouci a v Odrách. Nevylučujeme, že jsou dosud i v dalších místech Severomoravského kraje.

Setrvávání soch J.V. Stalina v našich městech veřejně symbolizuje přetrvávání stalinismu, který se projevuje i v praktickém životě těchto míst a v jednání, a činnosti některých veřejných a stranických funkcionářů KSČ. Proto žádáme odstranění všech symbolů a skulptur J.V. Stalina z našich měst jako symbolů stalinismu.

Jsmo přesvědčeni, že není možné zahájit široký společenský dialog o demokratizaci naší společnosti bez pravdivého a zodpovědného vyrovnání se s postavou J.V. Stalina a stalinismem, tak jak se to děje v Sovětském svazu a ostatních socialistických zemích, kde se již nenajdou místa, která by něčím symbolizovala tuto negativní osobnost.

Na vědomí:

1. Úřad vlády České socialistické republiky, Lazarská č. 7, Praha 1 - Nové Město
2. Kancelář federálního shromáždění, Vinohradská č. 1, Praha 1 - Nové Město,
3. Krajský národní výbor, Cstrava,
4. Rudé Právo, Na Florenci 19, 112 86 Praha 1
5. Kladá fronta, Panská č. 8, 112 22 Praha 1
6. Nová svoboda
7. Naše slovo Zápotockého n. 11, 787 01 Šumperk
8. Velitelství střední skupiny vojsk Sovětské armády

Josef MICHALČÍK, LIDICKÁ, ZÁBŘEH u. H.
Ladislav Horák Havlíčkova 33 ZÁBŘEH
ING. VLADIMÍR HAJNÝ, ČSA 34, ŠUMPERK

"Res publica" č. 49/91

Technická poznámka: Doporučený dopis adresovaný 8. adresátu podle rozpisu byl odeslán jako poslední, neboť byly nejasnosti o přesné adrese a proto v něm i poněkud pozdější datumování. Adresa se ukázala jako chybná, lépe rozuměno, úmyslně nedoručeno socialistickou poštou, a vráceno adresátovi. Odeslání ostatních zásilek zařídil Julius Augustin Varga. V.H.

ING. VLADIMÍR HAJNÝ, ES. AR. MĚSTY 37,
787 K A ŠUMPERK

PODACÍ LÍSTEK
Odmělně vyplní síň odměnového řádu

Odesílatel	HAINÝ VLADIMÍR				
Adresa	ES. AR. MĚSTY 37, ŠUMPERK				
Adresát	U ODBK. SOVĚT. ANŽL. 22 M. LAPEK, HL. D. 22				
Číslo kódu	Dobrá	Horší	W	W	W
Číslo kódu	2				
Číslo kódu	68491				
Číslo kódu					

11-036 (IV-1986) M 11 O 21 86 R 10612

A šumperská realita těchto dní?

Stalinovy sochy zmizely, protagonisté KSČ s nimi, ale uch starého dobrého okrádání soukromých vlastníků v práci přetrvává. Vedoucí pracovníci na Středisku geodézie Ing. Kamler a Ing. Slavík a vedoucí Pozemkového úřadu paní Ing. Reitingerová /jaká náhoda taky z geodézie/, si možná yslí, že to půjde na účet demokracie. Však ona to vydrží když ne, taky dobře. Ale mýlí se ti, jež se domnívají, e bolševické praktiky budou i nadále snášet zlatá vejce. pokud ano, tak stalinismus sice odumírá, ale pomalu.VH.

- HTOMIN LUKES PITTSPURSKÁ 12 OLOMOUC
MRTVÝ MICHAL K. VANÍČKA 42 OLOMOUC
MRTVA Dana K. VANÍČKA 42 OLOMOUC
subomik Fiala U. ukrovatka 18 OLOMOUC
HANA FIALOVÁ U. ukrovatka 18 OLOMOUC
IVAN ARABER PŘEŠLAVICE 241
Radik REZNIČEK Husklesy 57 OLOMOUC
Ing. GILAR MIROSLAV Písečná 214
SUCHAN JIŘÍ Nerudova 15 ŠUMPERK
VAŠPÁR Jan Vrchlického 12 ŠUMPERK
ZATLOUKAL JIŘÍ RA 11 ŠUMPERK
OPLETAL PĚTR Nerudova 9 ŠUMPERK

Připojujeme se k výsvě za odstranění symbolů a soch Josefa Vissarionoviče Stalina v našich městech a k otevřenému vyrovnání se se stalinismem:

Josef Hraník
790 82 Písečná 161

Josef Hraník

Jan Kadubec
790 51 Šupřinovice 218

Jan Kadubec

Václav Drožák
Krameriova 540
790 01 Jeseník 1

Václav Drožák

Nejsem si zcela jist, zda-li počet signatářů tohoto dopisu není o několik podpisů větší. Je tomu tak proto, že bylo více podpisových archů a mohlo se stát, že v sumě těch, které byly odeslány střední skupině sovětských vojsk jeden arch může chybět. Omlouvám se těm signatářům, které jsem takto nezachytil do této zprávy.VH.

"Res publica" č. 49/91